

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.7.2014
COM(2014) 397 final

2014/0201 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2008/98/EG om avfall, 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, 1999/31/EG om deponering av avfall, 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter

(Text av betydelse för EES)

{ SWD(2014) 207 final }

{ SWD(2014) 208 final }

{ SWD(2014) 209 final }

{ SWD(2014) 210 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1 Allmän bakgrund

Unionens ekonomi förlorar idag stora mängder potentiella returråvaror i form av avfall. År 2011 genererades totalt cirka 2,5 miljarder ton avfall i EU. Som exempel kan nämnas att endast en begränsad del (40 %) av det kommunala avfallet i unionen återvanns, medan återstoden deponerades (37 %) eller brändes (23 %). Av detta skulle omkring 500 miljoner ton kunnat ha återvunnits eller återanvänts. Unionen går därmed miste om avsevärda möjligheter till effektivare resursanvändning och en cirkulär ekonomi som leder till ekonomisk tillväxt och sysselsättning, vilket i sin tur leder till minskade växthusgasutsläpp och minskat beroendet av importerade råvaror.

Det finns också stora skillnader i hur unionens lagstiftning genomförs i olika medlemsstater. År 2011 deponerade sex medlemsstater mindre än 3 % av sitt kommunala avfall medan 18 medlemsstater gjorde resursförluster genom att deponera mer än 50 % av sitt avfall, och några deponerade mer än 90 %. Det finns alltså stora skillnader i hur man tar hand om sitt avfall och det är brådskande att vidta åtgärder för att komma till rätta med detta.

1.2 Motiv och syfte

Den senaste utvecklingen tyder på att det är möjligt att göra ytterligare framsteg i fråga om resurseffektivitet och att detta kan inbringa stora ekonomiska och sociala vinster. Att omvandla avfall till en resurs är viktigt för att uppnå ökad resurseffektivitet och ett slutet kretslopp i en cirkulär ekonomi.

EU-lagstiftning, och särskilt rättsligt bindande mål, har varit en viktig drivkraft för att förbättra avfallshanteringsmetoder, stimulera innovation i återvinning, begränsa användningen av deponering och skapa incitament till ändrade konsumtionsmönster. Att förstärka avfallspolitiken kan ge betydande vinster genom hållbar tillväxt och sysselsättning till en relativt låg kostnad, samtidigt som man bidrar till en bättre miljö.

Detta förslag följer på den lagstadgade skyldigheten att se över avfallshanteringsmålen i tre direktiv: Direktiv 2008/98/EG om avfall¹, direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall², och direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall³. Samtidigt ligger förslagets åtgärder för att förbättra den situation som beskrivs ovan i linje med färdplanen för ett resurseffektivt Europa⁴ och sjunde miljöhandlingsprogrammet⁵ samt ett fullständigt genomförande av avfallshierarkin⁶ i alla medlemsstaterna, lägre mängd producerat avfall per capita i absoluta tal och framtagning av en övergripande strategi mot onödigt matavfall, där man ser till att högkvalitativ materialåtervinning och användning av återvunnet avfall blir en

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁴ KOM(2011) 571.

⁵ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁶ Avfallshierarkin ger företräde åt förebyggande åtgärder, följt först av återanvändning och materialåtervinning före energiåtervinning och bortskaffande som omfattar deponering och förbränning utan energiåtervinning.

betydande och tillförlitlig källa till råvaror i unionen och där man begränsar energiåtervinning och deponi till material och avfall som inte kan återvinnas. Förslaget bidrar också till genomförandet av EU:s råvaruinitiativ⁷.

Dessutom innehåller förslaget delar som syftar till förenkling av rapporteringskraven i direktiven 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, 2000/53/EG om uttjänta fordon⁸ och 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer⁹.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1 Studier

Tre utredningar har gjorts under de senaste två åren och ligger till grund för konsekvensbedömningen och lagstiftningsförslaget¹⁰. De analyserar tekniska och socioekonomiska faktorer samt kostnader och fördelar i samband med genomförande och ytterligare utveckling av EU:s avfallslagstiftning.

2.2 Internt samråd

En styrgrupp för konsekvensbedömningen inrättades den 16 april 2012. Följande generaldirektorat inbjöds att delta i fem sammanträden i styrgruppen: SG, ECFIN, ENTR, CLIMA, JRC och ESTAT. Styrgruppen har löpande följt utarbetandet av konsekvensbedömningen.

2.3 Externt samråd

En vägledande förteckning över frågor togs fram av kommissionen och de första samtalen med viktiga intressenter inleddes i februari 2013. Ett internetbaserat offentligt samråd inleddes i juni 2013 och avslutades i september 2013 i linje med miniminormerna för samråd.

670 svar kom in, vilket visar på stort intresse hos allmänheten för avfallshanteringsfrågor i EU och höga förväntningar på EU-insatser på detta område.

2.4 Konsekvensbedömning

En konsekvensbedömning och en sammanfattning offentliggörs tillsammans med detta förslag. I konsekvensbedömningen analyseras de viktigaste miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenserna av olika politiska alternativ för att förbättra avfallshanteringen i EU. Olika ambitionsnivåer bedöms och jämförs med ett referensscenario för att fastställa de lämpligaste åtgärderna och målen i kombination med minsta möjliga kostnader och största möjliga vinster.

⁷ COM(2013) 442.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

¹⁰ <http://www.wastetargetsreview.eu/>

<http://www.eea.europa.eu/publications/waste-opportunities-84-past-and>

<http://www.wastemodel.eu/>

Kommissionens konsekvensbedömningsnämnd avgav ett positivt yttrande om konsekvensbedömningen den 8 april 2014 och tillförde samtidigt ett antal rekommendationer för att finjustera rapporten. Nämnden bad om ytterligare förtydligande av problemformuleringen och behovet av nya delmål, starkare argument för ett förbud mot deponering ur ett subsidiaritets- och proportionalitetsperspektiv och enhetliga mål för alla medlemsstater, samt närmare angivelse av hur medlemsstaternas varierande resultat beaktas i förslaget.

Ytterligare beaktande av konsekvensbedömningens olika alternativ har lett till slutsatsen att en kombination av alternativen 2 och 3.7 kommer att ge följande vinster:

- Minskning av den administrativa bördan, särskilt för små verksamhetsutövare, förenkling och bättre genomförande av lagstiftningen, bland annat genom uppställande av ändamålsenliga mål.
- Fler arbetstillfällen – mer än 180 000 direkta arbetstillfällen skulle kunna skapas fram till 2030, varav de flesta inte kan flyttas utanför EU.
- Minskade växthusgasutsläpp – omkring 443 miljoner ton växthusgaser kan undvikas mellan 2014 och 2030.
- Positiva effekter på konkurrenskraften hos EU:s avfallshanterings- och återvinningsbranscher samt EU:s tillverkningssektor (bättre program för utökat producentansvar och lägre risker förknippade med råvarutillgång).
- Återföring till EU:s ekonomi av returråvaror som i sin tur kommer att minska beroendet av råvaruimport.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1 Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

De viktigaste ändringarna som införs genom detta förslag är följande:

- Harmonisering av definitioner och borttagande av obsoleta rättsliga krav.
- Förenkling och rationalisering av rapporteringsskyldigheter.
- Införande av ett system för tidig varning för att övervaka hur materialåtervinningsmålen uppfylls.
- Införande av minimikrav för utökat producentansvar.
- Höjning av målet för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall till 70 % fram till år 2030.
- Höjning av målen för återanvändning och materialåtervinning av förpackningsavfall.
- Begränsning av deponering av kommunalt avfall som inte utgörs av restavfall senast 2030.
- Anpassning till artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget om delegerade akter och genomförandeakter.

Detta skulle ge den rättsliga ram som krävs för medlemsstaternas framtagna politik och lagstiftning inom förebyggande och återvinning av avfall.

3.2 Rättslig grund och rätt att agera

Detta direktiv ändrar sex direktiv om hantering av olika avfallstyper. Fyra av dessa direktiv (direktiv 2008/98/EG, direktiv 1999/31/EG, direktiv 2000/53/EG och direktiv 2012/19/EU) antogs på grundval av artikel 192.1 i EUF-fördraget, medan direktiv 2006/66/EG antogs på

grundval av både artikel 192.2 och artikel 114 i EUF-fördraget och direktiv 94/62/EG antogs på grundval av artikel 114 i EUF-fördraget. Därför grundas detta direktiv på artikel 192.1 i EUF-fördraget och på artikel 114 i EUF-fördraget i fråga om artikel 2.

I artikel 11.2 i direktiv 2008/98/EG fastställs ett mål på 50 % för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av hushållsavfall och liknande avfall, och ett mål på 70 % för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning av icke-farligt byggnads- och rivningsavfall till 2020. I enlighet med artikel 11.4 ska kommissionen senast den 31 december 2014 undersöka dessa mål i syfte att, vid behov, förstärka dem samt överväga att fastställa mål för andra avfallsflöden, med beaktande av vilka konsekvenser uppställandet av målen får för miljö, ekonomi och samhälle. Enligt artikel 9 c ska kommissionen före utgången av 2014 fastställa mål för 2020 om att förebygga avfall och bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och negativ miljöpåverkan, vilka ska grundas på bästa tillgängliga praxis, inbegripet vid behov en översyn av de indikatorer som avses i artikel 29.4. Slutligen, enligt artikel 37.4 ska kommissionen i sin första rapport, som ska läggas fram senast den 12 december 2014, bedöma ett antal åtgärder, däribland program för producentansvar för vissa avfallsflöden, mål och indikatorer samt åtgärder som avser materialåtervinning och energiåtervinning, vilka kan bidra till att de mål som fastställs i artiklarna 1 och 4 uppnås mera effektivt.

I artikel 5.2 i direktiv 1999/31/EG fastställs tre mål för att nedbringa det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier, och ett förbud mot deponering av vissa avfallsflöden. Det sista målet för att minska det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier måste uppfyllas av medlemsstaterna senast den 16 juli 2016. Enligt artikel 5.2 ska målet granskas på nytt senast den 16 juli 2014 i syfte att bekräfta eller ändra det i syfte att garantera en hög nivå i fråga om miljöskydd och mot bakgrund av medlemsstaternas praktiska erfarenheter av sina ansträngningar att uppnå de två tidigare målen.

I artikel 6.1 i direktiv 94/62/EG fastställs mål för återvinning och materialutnyttjande av förpackningsavfall som, i enlighet med artikel 6.5, fastställs vart femte år på grundval av praktiska erfarenheter som erhållits i medlemsstaterna samt vetenskapliga rön och utvärderingsmetoder som livscykelanalyser och kostnads- och intäktsanalyser.

3.3 Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med subsidiarits- och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Det begränsar sig till att ändra ovannämnda direktiv genom att skapa en ram med gemensamma mål och medlemsstaterna får själva besluta om formerna för genomförandet.

3.4 Förklarande dokument

Kommissionen anser att det behövs förklarande dokument för att förbättra kvaliteten på informationen om införlivandet av direktivet av följande skäl.

Avfallslagstiftning införlivas ofta på ett mycket decentraliserat sätt i medlemsstaterna, inklusive på regional och lokal nivå, och i flera rättsakter, beroende på den enskilda medlemsstatens förvaltningsstruktur. För att införliva de ändrade direktiven kan medlemsstaterna därför vara tvungna att ändra i en lång rad olika rättsakter på nationell, regional och lokal nivå.

Genom detta direktiv ändras sex olika avfallsdirektiv och ett betydande antal rättsligt bindande skyldigheter påverkas. Bland annat föreslås en omfattande ändring av målen i avfallsdirektivet, avfallsdeponidirektivet och förpackningsdirektivet samt förenklingar av direktivet om elektriskt och elektroniskt avfall, direktivet om uttjänta fordon och

batteridirektivet. Detta är en omfattande översyn av avfallslagstiftningen som potentiellt påverkar ett stort antal nationella rättsakter.

De reviderade avfallshanteringsmålen i de ändrade direktiven är inbördes sammankopplade och bör därför nogga införlivas i nationell lagstiftning och senare föras in som del i de nationella avfallshanteringssystemen.

Bestämmelserna i de ändrade direktiven kommer att påverka ett brett spektrum av privata och offentliga aktörer i medlemsstaterna och ha stor inverkan på planerade investeringar och på avfallshanteringssystemens framtida infrastruktur. Det är av högsta vikt att de ändrade direktiven införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt för att deras mål ska uppnås (dvs. skydd av miljö och människors hälsa, ökad resurseffektivitet, en fungerande inre marknad och undvikande av handelshinder och konkurrensbegränsningar inom EU).

Ovannämnda faktorer väntas öka risken för att direktivet inte införlivas och genomförs på ett korrekt sätt och komplicerar kommissionens arbete med att kontrollera tillämpningen av unionens lagstiftning. Det är viktigt att det finns tydlig information om införlivandet av de ändrade avfallsdirektiven för att se till att den nationella lagstiftningen är förenlig med deras bestämmelser.

Kravet på att tillhandahålla förklarande dokumentation kan leda till en extra administrativ börda för vissa medlemsstater. Det är dock nödvändigt för att effektivt kunna kontrollera att direktivet införlivas på ett fullständigt och korrekt sätt, vilket är viktigt av ovannämnda skäl, och det finns inga mindre betungande åtgärder som möjliggör effektiv kontroll. De förklarande dokumenten kan dessutom i hög grad bidra till att minska kommissionens administrativa arbete med att övervaka att direktivet efterlevs. Utan sådana dokument skulle det krävas betydande resurser och otaliga kontakter med nationella myndigheter för att följa upp införlivandemetoderna i samtliga medlemsstater. Den eventuella ytterligare administrativa bördan att tillhandahålla förklarande dokument står därför i proportion till det eftersträlvade målet, nämligen att se till att direktivet införlivas på ett effektivt sätt och att alla målen i de ändrade direktiven uppnås.

Mot bakgrund av ovanstående resonemang är det rimligt att begära att medlemsstaterna låter anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan bestämmelserna i direktivet om ändring av avfallslagstiftningen och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande.

3.5 Kommissionens delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter

Kommissionens delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter i direktiven 2008/98/EG, 94/62/EG och 1999/31/EG preciseras i artikel 1 punkterna 2, 3, 5, 7, 8, 13, 14, 16, 18, 20 och 21, artikel 2 punkterna 2, 5, 6, 8, 9, artikel 3 punkterna 6 och 7, den föreslagna ändringen i artikel 4 och artikel 6.1 i detta förslag. Där fastställs även motsvarande förfarande för antagande av sådana akter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget kommer inte att inverka på Europeiska unionens budget och åtföljs därför inte av den finansieringsöversikt som föreskrivs i artikel 31 i budgetförordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2008/98/EG om avfall, 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, 1999/31/EG om deponering av avfall, 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 och, med avseende på artikel 2 i det här direktivet, artikel 114 i detta,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Avfallshantering i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön, skydda människors hälsa samt utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt.
- (2) Den rättsliga grunden är därför artikel 192.2 i fördraget för ändringarna av direktiven 1999/31/EG, 2000/53/EG, 2006/66/EG, 2008/98/EG och 2012/19/EU. Direktiv 94/62/EG, som är en åtgärd för att säkerställa den inre marknadens funktion, bör emellertid ändras på grundval av artikel 114 i fördraget. För att förenkla och rationalisera processen är det lämpligt att ändra alla dessa direktiv genom en enda ändringsrättsakt.
- (3) Kommissionen har sett över de mål som fastställs i artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG¹³, artikel 5.2 i rådets direktiv 1999/31/EG¹⁴ och artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG¹⁵. I sin översyn fann

¹¹ EUT C , , s. .

¹² EUT C , , s. .

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

¹⁴ Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

kommissionen att det var lämpligt att ändra dessa mål så att de bättre återspeglar kretsloppssamhällets behov, genom att öka föreberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall och förpackningsavfall och eliminera deponering av avfall avsett för deponier för icke-farligt avfall.

- (4) Många medlemsstater har ännu inte färdigutvecklat den nödvändiga infrastrukturen för avfallshantering och håller för närvarande på att planera investeringar. Det är därför nödvändigt att fastställa tydliga politiska mål för att undvika att låsa in returråvaror längst ned i avfallshierarkin.
- (5) Kommunalt avfall utgör ungefär 7–10 % av den totala avfallsmängden i unionen. Detta avfallsflöde är emellertid ett av de svåraste att ta hand om, och hanteringen av kommunalt avfall ger en god indikation på kvaliteten på den övergripande avfallshanteringen i ett land. Utmaningarna för hanteringen av kommunalt avfall består i den mycket komplexa och blandade sammansättningen, den direkta närheten av det genererade avfallet till medborgarna och ett mycket stort offentligt intresse. Förvaltningen kräver därför ett mycket komplext avfallshanteringssystem, inklusive ett effektivt insamlingssystem, aktiv medverkan från medborgare och företag, infrastruktur som är anpassad till den specifika avfallsammansättningen och ett väl genomtänkt finansieringssystem. Länder som har tagit fram effektiva system för hantering av kommunalt avfall uppvisar i allmänhet bättre resultat vad gäller avfallshantering som helhet.
- (6) Förpackningsavfall och biologiskt nedbrytbart kommunalt avfall står för en stor del av det kommunala avfallet och av hushållsavfallet och liknande avfall. Det är därför nödvändigt att analysera konsekvenserna av att fastställa mål för hanteringen av dessa avfallsflöden samtidigt.
- (7) Industri-, affärs- och gruvavfall är extremt diversifierat i fråga om sammansättning och volym, och skiljer sig mycket åt beroende på medlemsstatens ekonomiska struktur, den avfallsgenererande industri- eller affärssektorns struktur, eller industri- eller företagstätheten i ett givet geografiskt område. För industri- och gruvavfall är det därför i de flesta fall lämpligt med en industriellt inriktad ansats för att lösa särskilda frågor kring hanteringen av en viss typ av avfall, med användning av bästa tillgängliga teknik (BAT) och BAT-referensdokument (BREF-dokument)¹⁶. Förpackningsavfall från industri- och affärssektorer, inklusive förbättringar på dessa områden, kommer emellertid även fortsättningsvis att omfattas av kraven i direktiv 94/62/EG och direktiv 2008/98/EG.
- (8) Genom en stegvis ökning av de befintliga målen för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall och eliminering av materialåtervinningsbart avfall från deponering för att uppnå en deponering på högst 25 % av restavfall senast 2025 bör man säkerställa att ekonomiskt värdefulla avfallsmaterial successivt och effektivt återvinns genom god avfallshantering och i linje med avfallshierarkin. På detta sätt bör man garantera att de värdefulla råvaror

¹⁶ Industri och gruvdrift omfattas av referensdokument för bästa tillgängliga teknik (BAT) (BREF-dokument) framtagna enligt direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17) och direktivet om hantering av avfall från utvinningsindustrin (2006/21/EG, EUT L 102, 11.4.2006, s. 15) som innehåller information om förebyggande av resursanvändning och avfallsgenerering, återanvändning, materialåtervinning och återvinning. Genom den löpande översynen av BREF-dokumenten och kommissionens antagande av BAT-slutsatser kommer BREF-dokumenten att få allt större inverkan på industrins arbetssätt, vilket leder till ökade resurseffektivitetsvinster och ökad materialåtervinning och annan återvinning.

som ingår i avfallet återförs till den europeiska ekonomin, vilket är steg på vägen mot att genomföra råvaruinitiativet¹⁷ och mot att skapa en cirkulär ekonomi där avfall används som en resurs.

- (9) En ytterligare höjning av målen för att återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall och förpackningsavfall i direktiven 2008/98/EG, 94/62/EG och 1999/31/EG skulle ge tydliga miljömässiga, ekonomiska och sociala fördelar. Därvid skulle man börja med avfallsflöden som lätt kan återvinnas (t.ex. plast, metall, glas, papper, trä och biologiskt avfall).
- (10) För en ökad nivå av förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av kommunalt avfall i medlemsstaterna är det av högsta vikt att skyldigheten att inrätta system för separat insamling av papper, metall, plast och glas efterlevs. Vidare bör separat insamling av biologiskt avfall, som införs genom detta förslag, bidra till att förhindra kontaminering av återvinningsbara material.
- (11) Till följd av den kombination av återvinningsmål och deponeringsbegränsningar som ingår i detta förslag blir de unionsomfattande mål för energiutvinning och högsta mål för materialutnyttjande av förpackningsavfall som ingår i direktiv 94/62/EG överflödiga, och bör därför utgå.
- (12) Målen i detta förslag innebär att medlemsstaterna bör stödja användningen av återvinningsmaterial, såsom återvunnet papper och trä, i linje med avfallshierarkin, i syfte att trygga tillgången på råvaror och föra unionen närmare mot ett återvinningssamhälle, och bör när så är möjligt inte stödja deponering eller förbränning av sådant material. Medlemsstaterna bör inte stödja förbränning av avfall som kan återvinnas på ett sätt som är tekniskt och ekonomiskt genomförbart och miljömässigt säkert. Skäl 29 i direktiv 2008/98/EG bör tolkas på detta sätt.
- (13) Detta förslag syftar till att fastställa tydliga riktlinjer för unionens avfallshantering och på detta sätt garantera investeringssäkerhet för medlemsstaterna och industrin. När de utarbetar sina nationella strategier för avfallshantering och planerar investeringar i infrastrukturen för avfallshantering bör medlemsstaterna på ett genomtänkt sätt utnyttja de europeiska struktur- och investeringsfonderna i linje med avfallshierarkin, genom att främja förberedelse för återanvändning och materialåtervinning.
- (14) Kommissionen har fastställt mål för materialutnyttjande av plastförpackningar för 2025 med beaktande av vad som var tekniskt möjligt vid tidpunkten för direktivets översyn. Kommissionen kan föreslå nya nivåer för dessa mål för 2030 på grundval av en utvärdering av medlemsstaternas framsteg mot att nå målen, och med beaktande av utvecklingen av de typer av plast som släppts ut på marknaden och av ny återvinningsteknik.
- (15) Separat insamling och återvinning av järnmetaller och aluminium skulle ge betydande ekonomiska och miljömässiga fördelar eftersom det skulle öka andelen aluminium som samlas in. Målen för återanvändning och materialåtervinning av metallförpackningar bör därför delas upp i separata mål för dessa båda typer av avfall.
- (16) Det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller avfallshantering, särskilt när det gäller kommunalt avfall. För att se till att avfallslagstiftningen genomförs på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i

¹⁷

COM(2013) 442.

genomförandet, bör ett system för tidig varning inrättas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut.

- (17) Direktiv 2008/98/EG innehåller grundläggande definitioner för avfallshantering. För att göra avfallslagstiftningen mer enhetlig bör definitionerna i direktiv 94/62/EG och 1999/31/EG anpassas till definitionerna i direktiv 2008/98/EG.
- (18) Definitioner av kommunalt avfall, matavfall och återfyllnad bör införas i direktiv 2008/98/EG, och definitionen av restavfall bör införas i direktiv 1999/31/EG så att dessa begrepps omfattning klargörs.
- (19) Medlemsstaternas rapportering av statistiska uppgifter är av avgörande betydelse för att kommissionen ska kunna bedöma hur avfallslagstiftningen efterlevs. Statistikuppgifternas kvalitet och tillförlitlighet skulle förbättras om man inför ett enda inlämningsställe för samtliga avfallsuppgifter, tar bort obsoleta rapporteringskrav och riktmärker de nationella rapporteringsmetoderna, samt låter en tredje part kontrollera uppgifternas kvalitet.
- (20) Producenter av varor och produkter bör ansvara för hanteringen av avfallet efter konsumentledet. Program för utvidgat producentansvar utgör en väsentlig del av en effektiv avfallshantering, men programmens effektivitet och resultat skiljer sig avsevärt mellan medlemsstaterna. Därför bör det fastställas minimikrav för hur sådana program ska fungera, i syfte att internalisera hanteringskostnaderna i slutet av livscykeln i enlighet med höga miljöstandarder och i syfte att ge producenterna incitament till att integrera miljöhänsyn under hela produktens livstid, från utformningen till slutet av dess livscykel; därmed kan man minska kostnaderna och förbättra resultaten samt garantera lika konkurrensvillkor och undvika hinder för den inre marknadens funktion.
- (21) Det är fortfarande problematiskt att säkerställa en korrekt hantering av farligt avfall i unionen, och uppgifter om hanteringen av sådant avfall saknas delvis. Det är därför nödvändigt att stärka systemen för registrering och spårbarhet genom att inrätta elektroniska register för farligt avfall i medlemsstaterna. Elektronisk insamling av uppgifter bör utvidgas till andra avfallstyper för att underlätta registreringsarbetet för företag och förvaltningar och för att förbättra övervakningen av avfallsflöden i unionen.
- (22) För att säkerställa försörjningstrygghet för viktiga råvaror, och i linje med råvaruinitiativet och målen för det europeiska innovationspartnerskapet om råvaror¹⁸, bör medlemsstaterna vidta åtgärder för bästa möjliga hantering av avfall som innehåller stora mängder råvaror av särskild betydelse för EU¹⁹ i linje med avfallshierarkin och med beaktande av ekonomisk och teknisk genomförbarhet samt miljömässiga fördelar. Åtgärderna i detta direktiv, t.ex. målen för materialåtervinning av kommunalt avfall och förbudet mot deponering av metaller, inklusive metaller i uttjänta produkter, i deponier för icke-farligt avfall kommer att stödja de åtgärder som vidtas på nationell nivå.
- (23) För att ytterligare främja ett effektivt genomförande av råvaruinitiativet bör medlemsstaterna i sina nationella planer för avfallshantering införa lämpliga åtgärder

¹⁸ <http://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en/content/about-european-innovation-partnership-eip-raw-materials>

¹⁹ COM(2014) 297.

för insamling och återvinning av avfall som innehåller stora mängder råvaror av särskild betydelse.

- (24) Med tanke på de negativa effekter som livsmedelssvinn har på miljön är det lämpligt att upprätta en ram så att medlemsstaterna kan samla in och rapportera information om mängden matavfall inom alla sektorer på ett jämförbart sätt, och att kräva att nationella planer tas fram för att förebygga matavfall i syfte att uppnå ett icke-bindande mål för en minskning av sådant avfall med 30 % till 2025.
- (25) När de utarbetar sina nationella program för att förebygga matavfall bör medlemsstaterna fastställa prioriteringar utifrån avfallshierarkin: förebyggande, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning och deponering. När det gäller matavfall bör man noga undersöka huruvida och för vilka kategorier av matavfall man bör prioritera donation samt eventuell användning av före detta livsmedel i djurfoder framför kompostering, produktion av förnybar energi och deponering. En sådan undersökning bör ta särskild hänsyn till ekonomiska omständigheter, hälsa och kvalitetnormer, och alltid vara förenlig med EU:s lagstiftning om livsmedels- och fodersäkerhet och djurhälsa.
- (26) Nedskräpning, särskilt med plast, har direkt och negativ inverkan på miljön, och de höga saneringskostnaderna är en onödig belastning för ekonomin. Detta problem kan lösas med hjälp av särskilda åtgärder i avfallshanteringsplanerna, finansiellt stöd från producenter inom programmen för utvidgat producentansvar och korrekt efterlevnadskontroll av de behöriga myndigheterna.
- (27) Enligt kommissionens meddelande *Programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet): resultat och nästa steg*²⁰ föreskrivs att kommissionen ska utvärdera, förenkla och upphäva unionslagstiftning för att minska bördan för företag och främja tillväxt och sysselsättning. Kärnan i Refit-programmet är åtgärderna för att minska regleringsbördan för små företag. Genom samrådet om de 10 mest betungande EU-rättsakterna för småföretag²¹ pekades avfallslagstiftningen ut som ett område i behov av att minska bördan där så är möjligt. Som svar på denna uppmaning och med beaktande av det mer ingående samrådet med småföretag som hölls vid ett seminarium den 16 september 2013, bör man införa förenklade krav för små verksamhetsutövare vad gäller tillståndsgivning och registrering.
- (28) Genomföranderapporter som medlemsstaterna utarbetar vart tredje år har inte visat sig vara ett effektivt sätt att kontrollera att lagstiftningen efterlevs och garantera ett korrekt genomförande och de ger dessutom upphov till onödigt administrativt arbete. Bestämmelser som ålägger medlemsstaterna att utarbeta sådana rapporter bör därför upphävas och man bör i stället för övervakningen av efterlevnaden uteslutande använda de statistiska uppgifter som medlemsstaterna varje år rapporterar till kommissionen, vilka visar när målen sannolikt kommer att uppfyllas.
- (29) Det är nödvändigt att fortsätta att rapportera om vissa aspekter av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG²². För en bättre övervakning av direktivets genomförande bör denna rapportering ske på årsbasis.

²⁰ Kommissionens meddelande av den 2 oktober 2013 om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet): Resultat och nästa steg (COM(2013) 685).

²¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_sv.htm

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

- (30) Tillförlitlig rapportering av statistiska uppgifter om avfallshantering är av största vikt för ett effektivt genomförande av lagstiftningen och jämlika konkurrensvillkor mellan medlemsstater. När de utarbetar rapporterna om hur målen i avfallslagstiftningen har uppnåtts måste medlemsstaterna därför använda de senaste metoderna som har tagits fram av kommissionen och medlemsstaternas nationella statistikkontor.
- (31) För att komplettera eller ändra direktiv 94/62/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 3.1, 11.3, 19.2 och 20.1. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under hela sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (32) För att komplettera eller ändra direktiv 2008/98/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på artiklarna 5.2, 6.2, 7.1, 27.1, 27.4, 38.1, 38.2 och 38.3. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under hela sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (33) För att komplettera eller ändra direktiv 1999/31/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på artikel 16. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under hela sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen utarbetar och upprättar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet. Ändringar av bilagorna bör endast göras i enlighet med de principer som anges i detta direktiv i enlighet med vad som anges i bilagorna. När det gäller bilaga II bör kommissionen därför beakta de allmänna principerna och förfarandena i fråga om kriterier för kontroll och mottagning enligt bilaga II, och särskilda kriterier och/eller testmetoder och därmed förbundna gränsvärden bör fastställas för varje deponiklass, inbegripet, vid behov, särskilda typer av deponier inom varje klass, inklusive underjordsförvar. Kommissionen bör överväga att anta förslag till standardisering av kontroll-, provtagnings- och analysmetoder som rör bilagorna inom två år från detta direktivs ikraftträdande.
- (34) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 94/62/EG, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 12.3b och 19.1. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 182/2011²³.
- (35) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 1999/31/EG, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 3.3,

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

5.2, 5.2a, 5.2b, punkt 3.5 i bilaga I och punkt 5 i bilaga II. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁴.

- (36) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2008/98/EG, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på artiklarna 9.3, 11.3, 24.2, 29.4, 33.2, 35.4, 37.4 och 38.4. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁵.
- (37) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (38) Eftersom målen för detta direktiv, det vill säga att förbättra avfallshanteringen inom unionen, och därigenom bidra till skydd, bevarande och förbättring av miljön samt varsamt och rationellt utnyttjande av unionens naturresurser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna, och därför, på grund av åtgärdernas omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2008/98/EG

Direktiv 2008/98/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt 1a ska införas:

”1a. *kommunalt avfall*: avfall enligt bilaga VI,”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 4a och 4b:

”4a. *matavfall*: livsmedel (inbegripet oätliga delar) som går till spillo i livsmedelskedjan, utom livsmedel som istället används som material, såsom biobaserade produkter eller foder, eller skickas för omfördelning,

4b. *bygg- och rivningsavfall*: avfall som motsvarar avfallskoderna i kapitel 17 i bilagan till kommissionens beslut 2000/532/EG och eventuella senare ändringar av denna, undantaget farligt avfall och naturligt förekommande material enligt definitionen i kategori 170504,”.

c) Följande punkt 15a ska införas:

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

”15a. *tillvaratagande av material*: alla former av återvinning, undantaget energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle,”.

d) Följande punkt 17a ska införas:

”17a. *återfyllnad*: någon av följande typer av återvinning:

i) återvinning där avfall används i utgrävda områden såsom gruvor under jord eller grustag för återställning av slänt, säkerhet, eller för tekniska ändamål vid landskapsarbeten, eller

ii) återvinning där avfall används för byggnadsverksamhet, igenfyllnad av gruvor och stenbrott, uppodling, återvinning av mark, eller landskapsarbeten och där avfallet ersätter annat material som inte utgör avfall och som annars skulle ha använts för detta ändamål,”.

e) Följande punkt 20a ska läggas till:

”20a. *små verksamhetsutövare*: verksamhetsutövare med mindre än 250 anställda och med en årsomsättning på högst 50 miljoner euro eller en balansslutning på högst 43 miljoner euro,”.

2. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande läggas till som led e:

”e) Eventuella andra villkor för specifika ämnen eller föremål som fastställs i enlighet med punkt 2.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa kriterier som ska vara uppfyllda för att specifika ämnen eller föremål ska betraktas som en biprodukt och inte som avfall enligt artikel 3.1.”.

3. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a om antagande av de kriterier som avses i punkt 1 och fastställande av vilken typ av avfall på vilket sådana kriterier ska tillämpas. Specifika kriterier för när avfall upphör att vara avfall bör övervägas åtminstone för t.ex. ballastmaterial, papper, glas, metall, däck, textilier och biologiskt avfall.”.

4. Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

”3. Avfall som upphört att vara avfall i enlighet med punkterna 1 och 2 ska anses vara materialåtervunnet vid beräkningen av de mål som fastställs i detta direktiv, direktiven 94/62/EG, 2000/53/EG, 2006/66/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU*, såvida inte materialet är avsett att användas som bränsle eller, med undantag av ballastmaterial från bygg- och rivningsavfall, för återfyllnad.”.

*Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

5. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a om uppdatering av den i beslut 2000/532/EG fastställda förteckningen över avfall.”.

b) Punkt 5 ska utgå.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande första stycke läggas till:

”1a. *Utökat producentansvar*: producentens operativa och/eller finansiella ansvar för en produkt, utvidgat till att även omfatta ledet efter konsumentledet.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra en produktutformning som minskar inverkan på miljön och uppkomsten av avfall under produktionen och den efterföljande användningen av produkterna, utan att detta leder till störningar på den inre marknaden.

Sådana åtgärder ska bland annat stimulera utveckling, produktion och marknadsföring av produkter som lämpar sig för flerfaldig användning, som är hållbara ur teknisk synvinkel och som, när de blivit avfall, lämpar sig för återanvändning och materialåtervinning i syfte att tillämpa principen om avfallshierarkin på lämpligt sätt. Åtgärderna ska ta hänsyn till produkternas miljöpåverkan under hela livscykeln.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När medlemsstaterna utvecklar och tillämpar utökat producentansvar ska de respektera minimikraven i bilaga VII.”.

7. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Förebyggande av avfall

”1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att förebygga avfall.

2. Europeiska miljöbyrån ska varje år offentliggöra en rapport som visar de framsteg inom förebyggande av avfall som gjorts i varje medlemsstat och i unionen som helhet, även när det gäller att bryta sambandet mellan avfallsgenerering och ekonomisk tillväxt.

3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att förebygga matavfall längs hela livsmedelskedjan. Åtgärderna ska syfta till att se till att matavfallet inom tillverkning, detaljhandel, distribution, hotell- och restaurangsektorn och hushåll minskar med minst 30 % mellan den 1 januari 2017 och den 31 december 2025.

Kommissionen ska senast den 31 december 2017 anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga villkor för övervakning av genomförandet av de åtgärder för att förebygga matavfall som har vidtagits av medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.”.

8. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) led a ska ersättas med följande: ”a) Senast den 1 januari 2020 ska materialåtervinning och förberedelse för återanvändning av kommunalt avfall öka till minst 50 viktprocent.”.

ii) Följande led ska läggas till som led c:

”c) Senast den 1 januari 2030 ska materialåtervinning och förberedelse för återanvändning av kommunalt avfall öka till minst 70 viktprocent.”.

b) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen får anta de genomförandeakter som krävs för att säkerställa ett enhetligt genomförande av de mål som anges i punkt 2 b när det gäller återfyllnad. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.

4. När den beräkning utförs som avgör huruvida målen i punkt 2 a och 2 c har uppnåtts, ska vikten av det avfall som förberetts för återanvändning och materialåtervunnits förstås som vikten av det avfall som genomgått en slutlig process för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning minus vikten av allt material som kasserats under denna process på grund av förekomst av föroreningar, och som måste bortskaffas eller genomgå andra återvinningsprocesser.

Om de kasserade materialen utgör högst 2 % av vikten av det avfall som genomgått processen, ska dock vikten av det avfall som förberetts för återanvändning och materialåtervunnits förstås som vikten av det avfall som gått till en slutlig process för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning.”

5. När den beräkning utförs som avgör huruvida målen i punkt 2 b har uppnåtts, ska vikten av det avfall som förberetts för återanvändning, materialåtervunnits och använts för tillvaratagande av material förstås som vikten av det avfall som genomgått en slutlig process för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller tillvaratagande av material minus vikten av allt material som kasserats under den slutliga processen för förberedelsen för återanvändning, materialåtervinning eller tillvaratagande av material på grund av förekomst av föroreningar, och som måste bortskaffas eller genomgå andra återvinningsprocesser.

Om de kasserade materialen utgör högst 2 % av vikten av det avfall som genomgått processen, ska dock vikten av det avfall som förberetts för återanvändning och materialåtervunnits förstås som vikten av det avfall som gått till en slutlig process för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning.”

9. Följande artikel ska införas som artikel 11a:

”Artikel 11a

System för tidig varning

1. Kommissionen ska med bistånd av Europeiska miljöbyrån, offentliggöra följande rapporter:

a) Under 2017: En rapport om uppnåendet av de mål som anges i artikel 11.2 a och b.

b) Under 2022: En rapport om uppnåendet av det mål som anges i artikel 9.3.

c) Under 2027: En rapport om uppnåendet av det mål som anges i artikel 11.2.c.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- (a) En uppskattning av måluppnåendet för varje medlemsstat.
- (b) En bedömning av den förväntade tidpunkten för uppnåendet av målen för varje medlemsstat.
- (c) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom gällande tidsfrister, tillsammans med lämpliga rekommendationer.

Vid behov kan rapporterna även behandla genomförandet av andra krav än dem som anges i punkt 1.

3. Inom sex månader från och med dagen för offentliggörandet av kommissionens rapport, ska de medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen lämna till kommissionen ett arbetsprogram för genomförandet där de beskriver de åtgärder som de avser att vidta för se till att de uppnås. Arbetsprogrammet ska beakta kommissionens rekommendationer enligt punkt 2 c, de åtgärder som anges i bilaga VIII eller andra lämpliga åtgärder. Det ska ange den beräknade tidpunkten för uppnående av målen.

4. När medlemsstaterna lämnar in ett arbetsprogram som uppföljning på kommissionens rapport enligt punkt 1 a får de begära en förlängning av den tidsfrist som anges i artikel 11.2 a på högst tre år.

Om inte kommissionen gör invändningar mot arbetsprogrammet inom fem månader efter mottagandet ska begäran om förlängning anses vara godkänd.

Om invändningar framförs, ska kommissionen uppmana den berörda medlemsstaten att lämna in ett reviderat arbetsprogram inom två månader från mottagandet av kommissionens kommentarer.

Kommissionen ska utvärdera det reviderade arbetsprogrammet inom två månader efter mottagandet och skriftligen godta eller avslå begäran om förlängning. Om kommissionen inte har svarat inom denna tidsfrist, ska begäran om förlängning anses vara godkänd.”.

10. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Övervakning av farligt avfall

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att farligt avfall produceras, insamlas och transporteras samt även lagras och behandlas så att miljön och människors hälsa skyddas och principerna i artikel 13 följs, inklusive åtgärder för att avfallet ska kunna spåras alltifrån produktionen till dess slutliga bestämmelseort samt åtgärder för att farligt avfall ska övervakas så att kraven i artiklarna 35 och 36 uppfylls.

För detta ändamål ska medlemsstaterna använda den information som gjorts tillgänglig för de behöriga myndigheterna och samlats in i enlighet med artikel 35.”.

11. I artikel 22 ska andra stycket ersättas med följande:

”För minsta möjliga kontaminering av avfallsmaterial ska medlemsstaterna säkerställa separat insamling av biologiskt avfall senast 2025.

Kommissionen ska göra en bedömning av hanteringen av biologiskt avfall i syfte att vid behov lägga fram ett förslag. Vid bedömningen ska det undersökas huruvida det är lämpligt att fastställa minimikrav för hantering av biologiskt avfall och

kvalitetskriterier för kompost och rötrester från biologiskt avfall för att en hög nivå av skydd för människors hälsa och miljön ska kunna säkerställas."

12. Artikel 24 ska ersättas med följande:

"Artikel 24

Undantag från tillståndskrav

Medlemsstaterna får undanta verksamhetsutövare från kravet i artikel 23.1 om verksamheten består i

- a) insamling av icke-farligt avfall,
- b) transport av icke-farligt avfall,
- c) bortskaffande av eget icke-farligt avfall på den plats där detta uppkommer, eller
- d) återvinning av avfall."

13. Artikel 26 ska ersättas med följande:

"Artikel 26

Registrering

1. Medlemsstaterna ska se till att den nationella behöriga myndigheten för ett register över följande, om dessa inte omfattas av tillståndskrav:

- a) Verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall.
- b) Handlare eller mäklare.
- c) Verksamhetsutövare som omfattas av undantag från tillståndskraven enligt artikel 24.

Befintliga uppgifter som innehas av den behöriga myndigheten ska om möjligt användas för att få fram den information som behövs för denna registrering, i syfte att minimera den administrativa bördan.

2. Medlemsstaterna får göra undantag från kravet i punkt 1 när det gäller små verksamhetsutövare som samlar in eller transporterar mycket små mängder icke-farligt avfall.

Kommissionen får anta de genomförandeakter som krävs för att fastställa hur bestämningen av ett tröskelvärde för mycket små mängder ska göras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2."

14. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa tekniska minimikrav för sådan behandling av avfall som kräver tillstånd enligt artikel 23 om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa minimikrav för sådan verksamhet som kräver registrering enligt artikel 26.1 a och b om det är klarlagt att sådana minimikrav skulle innebära en fördel med avseende på skyddet av människors hälsa och miljön eller när det gäller att undvika en störning av den inre marknaden."

15. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska led b ändras på följande sätt:

”b) Befintliga avfallsinsamlingssystem och större anläggningar för bortskaffande och återvinning, inbegripet eventuella särskilda lösningar för spilloljor, farligt avfall, avfall som innehåller betydande mängder råvaror av avgörande betydelse, eller avfallsflöden som omfattas av särskild unionslagstiftning.”.

b) I punkt 3 ska följande läggas till som led f:

”f) Åtgärder för att bekämpa nedskräpning.”.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Avfallsplanerna ska uppfylla de krav som gäller för hanteringsplaner i artikel 14 i direktiv 94/62/EG och kraven i artikel 11.2 i det här direktivet och artikel 5 i direktiv 1999/31/EG.”.

16. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande mening läggas till:

”Medlemsstaterna ska i sina program inkludera särskilda åtgärder för att minska uppkomsten av matavfall enligt artikel 9.3 i detta direktiv.”.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa indikatorer för avfallsförebyggande åtgärder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.”.

17. Artikel 33.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa formatet för anmälan av information om antagande och väsentliga ändringar av dessa planer och program. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.”.

18. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De verksamhetsutövare som avses i artikel 23.1, avfallsproducenter och verksamhetsutövare som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall eller agerar som avfallshandlare och avfallsmäklare ska föra ett register i tidsföljd över avfallets mängd, typ, ursprung och vid behov destination, insamlingsfrekvens, transportsätt och behandlingsmetod samt på begäran ställa denna information till de behöriga myndigheternas förfogande.

a) För farligt avfall gäller att informationen ska göras tillgänglig senast den 31 december varje år.

b) För icke-farligt avfall gäller att informationen ska göras tillgänglig på den behöriga myndighetens begäran.”.

b) Följande punkt 4 ska läggas till:

”4. Medlemsstaterna ska inrätta ett elektroniskt register eller samordnade register för att registrera uppgifter om farligt avfall och, i förekommande fall, andra avfallsflöden, som omfattar hela det geografiska territoriet i den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna ska använda de uppgifter om avfall som

rapporterats av verksamhetsutövare i enlighet med det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar som upprättas genom förordning (EG) nr 166/2006**.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa minimivillkor för att föra sådana register. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.”.

**Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

19. Artikel 36.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förbjuda att avfall överges, dumpas eller hanteras på ett okontrollerat sätt, inklusive nedskräpning.”.

20. Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska varje år på elektronisk väg översända sina uppgifter till kommissionen om genomförandet av artiklarna 9.3 och 11.2 a–c senast den 31 december året efter det år som uppgifterna gäller. Uppgifterna ska överföras i det format som anges av kommissionen i enlighet med punkt 6. Den första rapporten ska omfatta perioden från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 december 2019.

2. Om avfallet skickas för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller annat tillvaratagande av material i en annan medlemsstat får det i samband med den rapportering som avses i punkt 1 endast räknas in i målen för den medlemsstat där det samlades in.

3. Avfall som exporteras utanför unionen för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning ska bara räknas med för uppfyllande av målen i artikel 11.2 om exportören i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006 kan bevisa att behandlingen utanför unionen skedde under förhållanden som motsvarar kraven i unionens tillämpliga miljölagstiftning.

4. För att kontrollera att kraven i artikel 11.2 b efterlevs, ska den avfallsvolym som används vid återfyllnadsarbeten rapporteras separat från den avfallsvolym som förbereds för återanvändning, materialåtervinns eller används för annat tillvaratagande av material. Upparbetning av avfall till material som ska användas vid återfyllnadsarbeten ska rapporteras som återfyllnad.

5. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och verifieras av en oberoende tredje part.

6. Kommissionen får anta de genomförandeakter som krävs för att fastställa enhetliga villkor för kontroll av överensstämmelse med de mål som anges i artiklarna 9.3 och 11.2 a–c, fastställa formatet för rapportering av uppgifter rörande dessa mål, och fastställa minimikrav för de kontroller som ska utföras av tredje part. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.”.

21. Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att fastställa tillämpningen av formeln för förbränningsanläggningar enligt bilaga II R1. Lokala klimatförhållanden får beaktas, t.ex. hård kyla och uppvärmningsbehov, i den mån de påverkar den energimängd som tekniskt kan utnyttjas eller produceras i form av elektricitet, uppvärmning, kylning eller processånga. Lokala förhållanden i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 299.2 fjärde stycket i fördraget och i de territorier som anges i artikel 25 i 1985 års anslutningsakt får också beaktas.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a för att anpassa bilagorna I–V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”.

c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 38a i syfte att ändra bilagorna VII och VIII. 4. Kommissionen får anta genomförandeakter för översyn av bilaga VI. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.2.”.

22. Följande artikel ska införas som artikel 38 a:

”Artikel 38 a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.2, 6.2, 7.1, 27.1, 27.4, 38.1, 38.2 och 38.3 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den [datum för ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.2, 6.2, 7.1, 27.1, 27.4, 38.1, 38.2 och 38.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.2, 6.2, 7.1, 27.1, 27.4, 38.1, 38.2, och 38.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

23. Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39

Kommittéförfarande

1. För de syften som avses i artiklarna 9.3, 11.3, 24.2, 29.4, 33.2, 35.4, 37.4 och 38.4 ska kommissionen biträdas av kommittén för anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och genomförande av direktiv 2008/98/EG om avfall. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ***.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”.

24. Bilagorna VI, VII och VIII ska läggas till i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Ändring av direktiv 94/62/EG

Direktiv 94/62/EG ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande text utgå:

”Kommissionen ska i förekommande fall undersöka och vid behov ändra de beskrivande exemplen för den definition av förpackningar som ges i bilaga I. Följande artiklar ska prioriteras: cd- och videofodral, blomkrukor, rör och tuber runt vilka böjligt material har virats, papper som avlägsnas från självhäftande etiketter samt omslagspapper. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.3.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. *förpackningsavfall*: varje förpackning och allt förpackningsmaterial som omfattas av definitionen av avfall i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG*.”

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

c) Punkterna 3–10 ska utgå.

d) Följande punkt ska läggas till som punkt 13:

”13. De definitioner av *avfall*, *kommunalt avfall*, *farligt avfall*, *förebyggande, förberedelse för återanvändning, återanvändning, återvinning, materialåtervinning, bortskaffande, avfallshantering, avfallsproducent* och *avfallsinnehavare* som anges i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG ska tillämpas.”

(2) Följande artikel ska läggas till som artikel 3a:

”Artikel 3a

Ändring av bilaga I

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a med avseende på ändringar av de beskrivande exempel som förtecknas i bilaga I.”

(3) Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med ”Förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och återvinning”.

b) I punkt 1 ska följande led läggas till som leden f–k:

”f) Senast i slutet av 2020 ska minst 60 viktprocent av allt förpackningsavfall förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.

g) Senast i slutet av 2020 ska följande minimimål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:

i) 45 % av plast.

ii) 50 % av trä.

iii) 70 % av järnmetall.

iv) 70 % av aluminium.

v) 70 % av glas.

vi) 85 % av papper och kartong.

h) Senast i slutet av 2025 ska minst 70 viktprocent av allt förpackningsavfall förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.

i) Senast i slutet av 2025 ska följande minimimål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:

i) 60 % av plast.

ii) 65 % av trä.

iii) 80 % av järnmetall.

iv) 80 % av aluminium.

v) 80 % av glas.

vi) 90 % av papper och kartong.

j) Senast i slutet av 2030 ska minst 80 viktprocent av allt förpackningsavfall förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.

k) Senast i slutet av 2030 ska följande minimimål för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i förpackningsavfall:

i) 80 % av trä.

ii) 90 % av järnmetall.

iii) 90 % av aluminium.

iv) 90 % av glas.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. När den beräkning utförs som avgör huruvida målen i artikel 6.1 a–k har uppnåtts, ska vikten av det avfall som förberetts för återanvändning och materialåtervunnits förstås som vikten av det avfall som genomgått en slutlig process för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning minus vikten av allt material som kasserats under denna process på grund av förekomst av föroreningar, och som måste bortskaffas eller genomgå andra återvinningsprocesser.

Om de kasserade materialen utgör högst 2 % av vikten av det avfall som genomgått processen, ska dock vikten av det avfall som förberetts för återanvändning och materialåtervunnits förstås som vikten av det avfall som gått till en slutlig process för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning.”

d) Följande punkt ska införas som punkt 1b:

”1b. Om en förpackning består av olika material ska varje material beaktas separat vid beräkningen av de mål som anges i artikel 6.1 f–k.”

e) Punkterna 3, 5, 8 och 9 ska utgå.

f) Följande punkt ska läggas till som punkt 12:

”12. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra en utformning av förpackningar som minskar inverkan på miljön och uppkomsten av avfall under produktion och efterföljande användning, förutsatt att dessa åtgärder inte leder till störningar på den inre marknaden och inte försvårar för andra medlemsstater att följa detta direktiv.

Sådana åtgärder ska bland annat stimulera utveckling, produktion och marknadsföring av förpackningar som lämpar sig för flerfaldig användning, som är hållbara ur teknisk synvinkel och som, när de blivit avfall, lämpar sig för återanvändning och materialåtervinning i syfte att tillämpa principen om avfallshierarkin på lämpligt sätt. Åtgärderna ska ta hänsyn till förpackningarnas miljöpåverkan under hela livscykeln.”

(4) Följande artikel ska införas som artikel 6a:

”Artikel 6a

System för tidig varning

1. Kommissionen ska, med bistånd av Europeiska miljöbyrån, offentliggöra följande rapporter:

- (a) Under 2017: En rapport om uppnåendet av de mål som anges i artikel 6.1 f och 6.1 g.
- (b) Under 2022: En rapport om uppnåendet av de mål som anges i artikel 6.1 h och 6.1 i.
- (c) Under 2027: En rapport om uppnåendet av de mål som anges i artikel 6.1 j och 6.1 k.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- (a) En uppskattning av måluppnåendet för varje medlemsstat.
- (b) En bedömning av den förväntade tidpunkten för uppnåendet av målen för varje medlemsstat.

- (c) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom gällande tidsfrister, åtföljt av lämpliga rekommendationer.

Vid behov kan rapporterna även behandla genomförandet av andra krav än dem som anges i punkt 1.

3. Inom sex månader från dagen för offentliggörandet av kommissionens rapport ska de medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen till kommissionen överlämna ett arbetsprogram för genomförandet där de beskriver de åtgärder som de avser att vidta för att uppnå målen. Arbetsprogrammet ska beakta kommissionens rekommendationer enligt punkt 2 c, de åtgärder som anges i bilaga VIII till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga åtgärder. Det ska också ange den beräknade tidpunkten för uppnående av målen.”

- (5) Artikel 11.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21a för att fastställa under vilka förhållanden de koncentrationer som avses i punkt 1 inte ska tillämpas på återvunnet material eller produktcykler inom en sluten och kontrollerad kedja, samt vilka typer av förpackningar som är undantagna från kravet i punkt 1 tredje strecksatsen.”

- (6) Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med ”Informationssystem och rapportering”.

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Följande punkter ska införas som punkterna 3a–3d:

”3a. Medlemsstaterna ska varje år på elektronisk väg översända uppgifter till kommissionen om genomförandet av artikel 6.1 a–k, senast den 31 december året efter det år som uppgifterna gäller. Den första rapporten ska omfatta perioden från och med den 1 januari [ange år för ikraftträdande för denna ändringsrättsakt + 1 år] till och med den 31 december [ange år för ikraftträdande för denna ändringsrättsakt + 1 år].

3b. Om avfallet skickas för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller annat tillvaratagande av material i en annan medlemsstat, får det i samband med den rapportering som avses i punkt 1 endast räknas in i målen för den medlemsstat där det samlades in.

3c. Förpackningsavfall som exporteras från unionen för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning ska bara räknas med för uppfyllande av målen i artikel 6.1 a–k om exportören i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006 kan bevisa att behandlingen utanför unionen skedde under förhållanden som motsvarar kraven i unionens tillämpliga miljölagstiftning.

3d. Kommissionen får anta genomförandeaakter för att fastställa enhetliga villkor för kontrollen av uppfyllandet av de mål som anges i artikel 6.1 a–k, fastställa rapporteringsformatet för uppgifter om dessa mål och fastställa enhetliga villkor för kontroll av tredje part. Dessa genomförandeaakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.”

d) Punkt 5 ska utgå.

(7) Artikel 17 ska utgå.

(8) Artikel 19 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som krävs för att anpassa det identifieringssystem som avses i artikel 8.2 och artikel 10 andra stycket sjätte strecksatsen till vetenskapliga och tekniska framsteg. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.

2. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som krävs för att fastställa de rapporteringsformat som avses i artikel 12.3d. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.”

(9) Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Särskilda åtgärder

Kommissionen ska ges befogenhet att anta sådana delegerade akter i enlighet med artikel 21a som är nödvändiga för att hantera problem som kan uppstå i samband med tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv, särskilt beträffande inerta förpackningsmaterial som släpps ut på unionens marknad i mycket små volymer (ungefär 0,1 viktprocent), primära förpackningar för medicintekniska produkter och farmaceutiska produkter, små förpackningar och lyxförpackningar.”

(10) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Vid tillämpningen av artiklarna 12.3b och 19.1 ska kommissionen biträdas av kommittén för anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och genomförande av direktiv 2008/98/EG om avfall, vilken inrättades genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011**.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

(11) Följande artikel ska införas som artikel 21a:

”Artikel 21a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.1, 11.3, 19.2 och 20.1 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [ange dag då denna ändringsrättsakt träder i kraft].

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 1.1, 11.3, 19.2 och 20.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens*

officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.1, 11.3, 19.2 och 20.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 3

Ändring av direktiv 1999/31/EG

Direktiv 1999/31/EG ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) De definitioner av *avfall*, *kommunalt avfall*, *farligt avfall*, *återvinning*, *materialåtervinning*, *bortskaffande*, *avfallsproducent* och *avfallsinnehavare* som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG* ska tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).”

b) Följande led ska införas som led aa:

”aa) *restavfall*: avfall från ett återvinningsförfarande, inbegripet materialåtervinning, som inte kan återvinnas ytterligare och därför måste bortskaffas,”

c) Leden b, c och n ska utgå.

d) Led d ska ersättas med följande:

”d) *icke-farligt avfall*: allt avfall som inte omfattas av definitionen av farligt avfall i direktiv 2008/98/EG,”

e) Led m ska ersättas med följande:

”m) *biologiskt nedbrytbart avfall*: trä, livsmedels- och trädgårdsavfall, papper och kartong och allt annat avfall som kan genomgå anaerob eller aerob nedbrytning,”

(2) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas som punkterna 2a, 2b och 2c:

”2a. Medlemsstaterna får från och med den 1 januari 2025 inte godta följande typer av avfall i deponier för icke-farligt avfall: återvinningsbart avfall, inbegripet plast, metall, glas, papper och kartong samt annat biologiskt nedbrytbart avfall.

2b. Medlemsstaterna får från och med den 1 januari 2025 under ett givet år inte ta emot mer avfall i deponier för icke-farligt avfall än motsvarande 25 % av den totala mängden kommunalt avfall som genererats under föregående år.

2c. Medlemsstaterna ska sträva efter att senast den 1 januari 2030 endast acceptera restavfall i deponier för icke-farligt avfall, vilket innebär att den totala mängden

avfall som går till sådana deponier inte överstiger 5 % av den totala mängden kommunalt avfall som genereras under föregående år. Kommissionen ska se över detta mål senast 2025 och, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag till ett rättsligt bindande mål för minskning av deponering 2030.

2d. Medlemsstaterna får inte godta att kommunalt avfall läggs i deponier för inert avfall.

Kommissionen ska bedöma möjligheten att införa begränsningar för deponering av icke-restavfall i deponier för inert avfall och senast 2018 lägga fram en rapport med slutsatser samt, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag.”

(3) Följande artikel ska införas som artikel 5a:

”Artikel 5a

System för tidig varning

1. Kommissionen ska, med bistånd av Europeiska miljöbyrån, offentliggöra följande rapporter:

- a) Under 2022: En rapport om uppnåendet av de mål som anges i artikel 5.2a a och 5.2b a.
- b) Under 2027: En rapport om uppnåendet av de mål som anges i artikel 5.2a b och 5.2b b.

2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:

- a) En uppskattning av måluppnåendet för varje medlemsstat.
- b) En bedömning av den förväntade tidpunkten för uppnåendet av målen för varje medlemsstat.
- c) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom gällande tidsfrister, åtföljt av lämpliga rekommendationer.

Vid behov kan rapporterna även behandla genomförandet av andra krav än dem som anges i punkt 1.

3. Inom sex månader från dagen för offentliggörandet av kommissionens rapport ska de medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen till kommissionen överlämna ett arbetsprogram för genomförandet där de beskriver de åtgärder som de avser att vidta för att uppnå målen. Arbetsprogrammet ska beakta kommissionens rekommendationer enligt punkt 2 c, de åtgärder som anges i bilaga VIII till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga åtgärder. Det ska också ange den beräknade tidpunkten för uppnående av målen.”

(4) I artikel 11.2 ska andra stycket utgå.

(5) Artikel 12 c ska ändras på följande sätt:

”c). Kvalitetskontrollen av de analytiska delarna av de kontroll- och övervakningsförfaranden och/eller de analyser som avses i artikel 11.1 b ska utföras

av kompetenta laboratorier som är ackrediterade enligt förordning (EG) nr 765/2008²⁶.”

(6) Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska varje år på elektronisk väg översända uppgifter till kommissionen om uppfyllandet av de mål och skyldigheter som fastställs i artikel 5.2, 5.2a och 5.2b, senast den 31 december året efter det år som uppgifterna gäller. Uppgifterna ska översändas i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 3. Den första rapporten ska omfatta perioden från och med den 1 januari [ange år för ikraftträdande för denna ändringsrättsakt + 1 år] till och med den 31 december [ange år för ikraftträdande för denna ändringsrättsakt + 1 år].

2. Medlemsstaterna ska rapportera uppgifter om uppfyllandet av de mål som fastställs i artikel 5.2 fram till den 1 januari 2025.

3. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa enhetliga villkor för kontrollen av uppfyllandet av de mål som anges i artikel 5.2, 5.2a och 5.2b, fastställa rapporteringsformatet för uppgifter om dessa mål och fastställa minimivillkor för kontroll av tredje part. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 17.2 i detta direktiv.

4. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med punkterna 1 och 2 ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och kontrolleras av en oberoende tredje part.”

(7) Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17a för de ändringar som krävs för att anpassa bilagorna till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(8) Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Vid tillämpningen av artiklarna 3.3, 5.2, 5.2a, 5.2b, punkt 3.5 i bilaga I och punkt 5 i bilaga II ska kommissionen biträdas av kommittén för anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och genomförande av direktiv 2008/98/EG om avfall, vilken inrättades genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011^{**}. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

²⁶

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

(9) Följande artikel ska läggas till som artikel 17a:

”Artikel 17a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artikel 16 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den [ange dag då denna ändringsrättsakt träder i kraft].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 16 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 4

Ändring av direktiv 2000/53/EG

I artikel 9 i direktiv 2000/53/EG ska följande punkter införas som punkterna 1a–1c:

”1a. Medlemsstaterna ska tillämpa de bestämmelser som kan gälla bland annat fastställandet av format som godkänts av kommissionen i enlighet med artikel 7.2 sista stycket för att rapportera om kontrollen av uppfyllandet av de mål som fastställs i artikel 7.2 första stycket. Uppgifterna ska översändas till kommissionen senast den 31 december året efter det år som uppgifterna gäller.

1b. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och kontrolleras av en oberoende tredje part.

1c. Kommissionen får anta genomförandakter för att fastställa minimivillkor för sådan kontroll av tredje part. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.”

Artikel 5

Ändring av direktiv 2006/66/EG

Direktiv 2006/66/EG ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 22 ska utgå.

(2) Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska före utgången av 2016 rapportera om genomförandet av detta direktiv och dess konsekvenser för miljön och för den inre marknadens funktion.”

b) I punkt 2 ska inledningen ersättas med följande:

”Kommissionens rapport ska innehålla en utvärdering av följande aspekter av detta direktiv:”

Artikel 6

Ändring av direktiv 2012/19/EU

Direktiv 2012/19/EU ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5a. Medlemsstaterna ska varje år på elektronisk väg översända uppgifter till kommissionen om genomförandet av artikel 16.4, senast den 31 december året efter det år som uppgifterna gäller. Uppgifterna ska översändas i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 5d. Den första rapporten ska omfatta perioden från och med den 1 januari [ange året efter det år då denna ändringsrättsakt träder i kraft] till och med den 31 december [ange året efter det år då denna ändringsrättsakt träder i kraft].

5c. De uppgifter som medlemsstaterna rapporterar i enlighet med punkt 5a ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och kontrolleras av en oberoende tredje part.

5d. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa minimivillkor för sådan kontroll av tredje part. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 21.2.”

(2) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Vid tillämpningen av artiklarna 7.5, 8.5, 11.3, 16.3, 16.6 och 23.4 ska kommissionen biträdas av kommittén för anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och genomförande av direktiv 2008/98/EG om avfall, vilken inrättades genom artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.”

Artikel 7

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [tolv månader efter detta direktivs ikraftträdande] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande